

prima instanță: V. Clima  
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 2ra-478/17

## Î N C H E I E R E

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,  
judecători

Valentina Clevadi  
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Galeru Leonid și Galeru Raisa, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167 împotriva lui Galeru Leonid și Galeru Raisa, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167, s-a casat hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 30 martie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă integral,

### c o n s t a t ă

La 12 februarie 2016, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Galeru Leonid și Galeru Raisa, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pârâții locuiesc în apartamentul nr. xxx din str. xxxxxxx, mun. Chișinău și au beneficiat în perioada 01 decembrie 2002 - 01 februarie 2016 de serviciile de livrare a agentului termic furnizat de intervenientul accesoriu SA „Termoelectrica”.

Potrivit datelor despre calcularea și achitarea serviciilor locativ - comunale, datoriile pârâților pentru consumul de energie termică pentru perioada 01 decembrie 2002 - 01 februarie 2016, constituie suma de 12974,06 lei.

Menționează că, pârâții nu și-au executat obligațiile de achitare a serviciilor prestate, acumulând astfel datorii pentru energia termică livrată.

Solicită reclamantul, încasarea plăților datorate pentru serviciile de livrare a energiei termice, aferente apartamentului nr. xxx din str. xxxxxxxx nr. xx, mun. Chișinău, formate în perioada 01 decembrie 2002 - 01 februarie 2016, în sumă de 12974,06 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat achitate în sumă de 398, 20 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 30 martie 2016, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca tardivă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167 a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, s-a admis apelul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167, s-a casat hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 30 martie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat în mod solidar de la Galeru Leonid și Galeru Raisa în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167 suma de 12 974,06 lei, cu titlu de datorie la plata energiei termice și apei calde livrate pentru perioada 01 decembrie 2002 - 01 februarie 2016, suma de 398, 20 lei, cu titlu de cheltuieli de judecare a pricinii legate de achitarea taxei de stat în prima instanță și suma de 298,65 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a pricinii legate de achitarea taxei de stat în instanța de apel, iar în total suma de 13 670,91 lei.

La 19 ianuarie 2017, Galeru Leonid și Galeru Raisa, au declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului recurenții au invocat dezacordul cu decizia contestată, criticând-o pentru netemeinicie și ilegalitate, susținând în esență că, instanța de apel nu a reținut starea de fapt reală și nu a dat însemnătate cuvenită probelor administrate în cauză.

Susțin recurenții că au fost lipsiți de posibilitatea de a participa la examinarea pricinii în instanța de apel, fiindu-le încălcat astfel și dreptul la apărare.

Consideră că, prima instanță corect a respins acțiunea ca tardivă, deoarece depășirea termenului nu a fost motivată de reclamant/intimat, iar dâșii nu au întreprins careva acțiuni ce ar face dovada recunoașterii datoriei.

Referitor la termenul declarării recursului, Colegiul reține că, materialele dosarului nu atestă cu certitudine data primirii de către recurenți a deciziei integrale, iar în asemenea circumstanțe recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art. 434 CPC.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Galeru Leonid și Galeru Raisa, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Galeru Leonid și Galeru Raisa, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurenți în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Galeru Leonid și Galeru Raisa, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Galeru Leonid și Galeru Raisa, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecători

Valentina Clevadî

Galina Stratulat

Dumitru Mardari